Duhovna misel - 11. jun. 2017

TVOJA BESEDA –LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Bog je Oče. Ne more biti brez človek

Vsa skrivnost krščanske molitve je zaobjeta v tej besedi: imet in Boga imenovati z imenom Oče. To potrjuje tudi bogoslužje, ko izrazom *»upajmo si reči«* vabi, naj skupaj molimo Jezusovo molit

Boga klicati z imenom Oče ni nekaj samoumevnega. Prej bi u bolj vzvišene nazive, ki se nam zdijo spoštljivejši do njegove pres klicati ga *Oče* nas postavlja v zaupen odnos z njim, kakor otrok, k na svojega očeta in ve, da je ljubljen in da on zanj skrbi. ***»To je ve revolucija, ki jo krščanstvo odtisne v versko psihologijo človeka.*** *Boga, ki nas vedno očara in ob katerem se čutimo majhne, vendar ne povzroča več strahu, ne tlači nas, ne žalosti nas. To revolucijo sprejeti v našo človeško dušo.«* Jezus nam razkriva, da je Bog dob nam pravi: *»Ne bojte se!«*

»Kakšna neizmerna skrivnost je ta Bog, ki goji to vrsto ljubezni otrok!«. Morda ravno zaradi tega apostol Pavel, ko govori o sredi krščanske skrivnosti, ne prevede v grščino Jezusove besede, ki se aramejščini glasi *»abbà«*. Sveti Pavel se v svojih pismih dvakrat teme (glej Rim 8,15; Gal 4,6) in obakrat to besedo pusti nepreved jo v isti obliki, v kateri je zacvetela na Jezusovih ustnicah: *»abbà«* globlji izraz v primerjavi z besedo *»oče«,* ki se lahko prevaja tudi *»očka«, »ata«*.

»Dragi bratje in sestre, mi nikoli nismo sami.«. Lahko smo odd imamo sovražno držo ali celo povemo, da smo brez Boga. Evange Kristusa pa nam razodeva, da Bog ne more biti brez nas. *»On ne b Bog brez človeka.«* On je tisti, ki ne more biti brez nas, kar je veli skrivnost: *»Bog ne more biti Bog brez človeka.«* Ta gotovost je *»i našega upanja«*, ki je varovana v vseh prošnjah *Očenaša*. Ko potr pomoč, nam Jezus ne pravi, naj se predamo in se zapremo vase, a se obrnemo na Očeta in ga z zaupanjem prosimo. Vse naše potreb